

Κρήτ. Συνών. *άβάκη 1, άλευράμπαρο, άλευροθέσι, άλευροθήκη 2. Πβ. άλευρειό, άλευρικόν.

άλευροζούμι τό, Κρήτ.

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *ζουμί*.

Χυλός ύδαρης έξ άλεύρου και ύδατος διδόμενος ώς τροφή εις τούς χοίρους.

άλευροζώμος ό, άμάρτ. *άλιβρόζουμος* Μακεδ.

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *ζωμός*.

*Έδεσμα έξ άλεύρου παρασκευαζόμενον.

άλευροθέσι τό, άγν. τόπ.

Έκ τοῦ οὐσ. **άλευροθέσιον*.

**Άλευροδόχη*, ό ιδ.

άλευροθήκη ή, *Ανδρ. Θήρ. Κύθν. Λευκ. Νάξ. (Έγκαρ.) Πελοπν. (Έρμιόν. Κορινθ. Λακων. Λακεδ. Τριφυλ.) κ. ά. —ΙΒενιζέλ. Παροιμ.² 336,72 —Λεξ. Περιίδ. *Ηπίτ. *άλευροθήκη* *Ανδρ. *άλευροθήτς* Τήν. *άλιβροθήτς* Μακεδ. (Κοζ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Καλοσκοπ.) *άλευροθήκη* Πελοπν. (Άράχ.)

Τό μεσν. οὐσ. *άλευροθήκη*.

1) Ευλίνη όρθογώνιος θήκη, έν ή τίθεται τό άλευρον Πελοπν. (Έρμιόν. Κορινθ.) 2) Σκάφη έν τῷ άλευρομύλῳ δεχομένη τό καταπίπτον άλευρον *Ανδρ. Θήρ. Λευκ. Νάξ. (Έγκαρ.) Πελοπν. (Λακων. Λακεδ. Τριφυλ.) κ. ά. —ΙΒενιζέλ. ένθ' άν. || Φρ. *Έγὼ δέν τ' άσπρισα 'ς τήν άλευροθήκη* (ένν. τά γένεια, ήτοι έγὼ ώς έξ τής ήλικίας μου έχω πείραν τοῦ κόσμου και δέν άπατῶμαι εύκόλως) Λακεδ. || Παροιμ.: **Άγελώθη ή νύφη μας 'ς τήν άλευροθήκη* (έπι τῶν προδήλως ψευδῶν παραπόνων) Λακεδ.

*Φύσι τή φύσι έσυρε κ' ή γάττα τό ποντίκι
κι ό μυλωνάς απέθανε μέσ' 'ς τήν άλευροθήκη*

(έπι τῶν έξ φύσεως κακῶν ανθρώπων. Πβ. άρχ. γνωμ. «φύσιν πονηράν μεταβαλλεῖν οὐ ράδιον») ΙΒενιζέλ. ένθ' άν. Συνών. ιδ. έν λ. *άλευροδόχη*. 3) *Αποθήκη άλεύρου *Αθ. —Λεξ. Περιίδ. Συνών. *άλευρειό*, *άλευρόσπιτο* 1.

άλευροκάδιν τό, Πόντ (Κερασ. κ. ά.)

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *καδίν*, δι' ό ιδ. *καδί*.

Κάδος πρὸς έναπόθεσιν άλεύρων: Φρ. **Σ' άλευροκαδιν έρροῦξες* (έπεσες ένν. ώς ποντικός. Λέγεται πρὸς εκείνον τοῦ όποίου τά ένδύματα διά τина αιτίαν έλευκάνθησαν). Πβ. *άλευροβάρελλο*, *άλευροκάσσοно*.

άλευροκάσσοно τό, Πελοπν. (Σαραντάτ.)

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *κασσόни*.

Εύλινον κιβώτιον, εις τό όποῖον άποθηκεύεται τό άλευρον. Πβ. *άλευροβάρελλο*, *άλευροκάδιν*.

άλευρόκολλα ή, πολλαχ. *άλιβρόκουλλα* Θράκ. (Άδριανούπ.)

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *κόλλα*. *Η λ. και παρὰ Δουκ. (λ. *πλάση*).

Κόλλα έξ άλεύρου.

άλευροκολόκνυθα ή, *Ηπ.

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *κολοκύθα*. Παρατηρητέος ό αναβιβασμός τοῦ τόνου.

Πίττα έξ κολοκύνθης άναμειγμένης μετ' άλεύρου έξ άραβοσίτου.

άλευροκόσκινο τό, *άλευροκόσκινον* Πόντ. (Χαλδ. κ. ά.) *άλευροκόσκινο* πολλαχ.

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *κόσκινο*.

Κόσκινον άλεύρων. Συνών. *άλευρικόν* 3.

άλευροκριθάρο τό, Λεξ. Λάουνδ.

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *κριθάρι* κατ' άντίστροφον σύνθεσιν. Πβ. *άβγοκαλάμαρο* κττ.

*Άλευρον κριθής. Συνών. *κριθαράλευρο*.

άλευροκύλισμα τό, Κρήτ. (Σφακ.)

Έκ τοῦ ρ. *άλευροκυλῶ* κατὰ τά έξ τῶν εις *-ίζω* ρ. παραγόμενα.

*Η κατάρριψίς τινος κατὰ γής και τό κύλισμά του εις τήν κόνιν: Φρ. **Έφασεν άλευροκυλίσματα ό δεινα!* Συνών. *άλευροτάνυσμα*.

άλευροκυλῶ Κρήτ. (Σφακ.)

Έκ τοῦ οὐσ. *άλεύρι* και τοῦ ρ. *κυλῶ*.

Ρίπτων τινά κατὰ γής κυλίω εις τήν κόνιν: *Μή μοῦ δαίνης 'ς τή μῦτι, γμιτι θά σ' άλευροκυλήσω!* — *Δέν άλευροκυλειῶμαι 'γὼ έτοσά εύκολα!* Συνών. *άλευρογυρίζω* 4, *άλευροτανύζω*.

άλευρομαγέρεμα τό, Πελοπν. (Μάν.)

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *μαγέρεμα*.

Φαγητόν από ζυμαρικών, οῖον χυλόπιττες, μακαρόνια κττ.: **Άξιζει τ' άλευρομαγέρεμα!* (είναι καλόν).

άλευρόμηλο τό, *Ηπ. Πόντ. (*Οφ.)

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *μηλο*.

1) Εἶδος μήλων, τό όποῖον έσθιόμενον τριβεται έν ειδει άλεύρου *Ηπ. Πόντ. (*Οφ.): **Έμνοστα εῖν' τ' άλευρόμηλα* (νόστιμα εῖναι κτλ.) *Οφ. 2) Μηλέα παράγουσα τό έν τή προηγουμένη σημ. εἶδος μήλων Πόντ. (*Οφ.): *Τ' έμέτερο τ' άλευρόμηλο οὔτ' εῶ' μήλα* (τό ήμέτερον άλ. δέν έχει μήλα).

άλευρομούρης επίθ. Πελοπν. (Μάν.) Σύμ. Χίος κ.ά.

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *μούρη*. *Ο πληθ. *άλευρομούρηι* άντι *άλευρομούρηδες* κατ' αναλογ. τῶν δευτεροκλίτων. Εἰς τὸν μεταπλασμόν συνετέλεσε και άνάγκη μετρική.

*Ο δι' άλεύρου πεπασμένον έχων τό πρόσωπον: **Άσμ. Πέντε ποντικοί μουζοῦροι | κι άλλοι τρεῖς άλευρομούροι* Χίος. *Η λ. και ώς παρωνύμ. Κεφαλλ.

άλευρόμυλος ό, κοιν.

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *μύλος*.

Μύλος άλέθων άλευρα.

άλευροπάζαρο τό, Πελοπν. (Μεσσ.) —Λεξ. Λάουνδ. Βυζ.

Έκ τῶν οὐσ. *άλεύρι* και *παζάρι*.

*Αγορά όπου πωλοῦνται άλευρα. Πβ. *άλευροπουλειό*.

